

Oponentský posudek

bakalářské práce Markéty Pokorné

Český spolek pro komorní hudbu a jeho význam pro českou hudbu mezi lety 1894–1918

vedoucí práce: prof. PhDr. Jarmila Gabrielová, CSc.

FF UK v Praze

Ústav hudební vědy

Praha 2017

rozsah práce: 69 s. + III s. přílohy

Bakalářská práce Markéty Pokorné se věnuje Českému spolku pro komorní hudbu, tématu, které tvoří významnou kapitolu hudební kultury a hudebního života Prahy od konce 19. století do současnosti. Nejedná se proto o téma neznámé nebo zcela nezpracované, ale na druhou stranu je zjevné, že k důkladnějšímu zpracování zbývá vykonat ještě mnoho práce. A rovnou mohu říci, že předkládanou práci hodnotím jako cenný příspěvek k dosavadnímu poznání.

Markéta Pokorná si téma časově omezila na léta od vzniku spolku (1894) až do roku 1918. A téma své práce navíc zasazuje do náležitého kontextu, tj. zařazuje též kapitolu, která se věnuje Jednotě pro komorní hudbu, která byla přímým předchůdcem pojednávaného spolku. Pracovala s relevantní literaturou a především s významnými archivními materiály, které jsou z velké části dosud nezpracované (Archiv České filharmonie, Národní archiv ad.). A právě čerpáním z těchto archivních pramenů se Pokorné podařilo dospět k některým novým zjištěním – především ve věci soutěže, kterou spolek začal vypisovat roku 1895, záhy po svém založení.

Struktura bakalářské práce je přehledná, svědčí o autorčině systematickém přístupu. Kromě kladných stránek má však takto zvolená koncepce i některé nevýhody, které se při souvislém čtení projevují zejména v páté kapitole, v níž se některé informace opakují, protože jsou uváděny jak ve shrnujících podkapitolách, tak i v podkapitolách k jednotlivým ročníkům. Stálo by proto za zvážení, zda by například nebylo vhodnější některé údaje (interpreti, díla atp.) prezentovat přehledněji a názorněji ve formě tabulky, resp. tabulek, na něž by odkazoval souvislý text. Takovéto řešení s tabulkou ostatně autorka i

sama uplatnila v případě složení soutěžní poroty (s. 60) a v přehledu oceněných děl (v příloze, s. I–III). Práce s pramennými materiály přinesla své ovoce ve formě zjištění dosud neznámých skutečností. Musím však zároveň zmínit, že autorka se ve své práci zatím omezila na přímou excerpci dat z příslušných archivních fondů. Neudělala už další krok ke kritickému prověření a vyhodnocení těchto pramenů prostřednictvím jiných zdrojů, například dobových periodik atd. Pokud některá periodika cituje, pak buď z literatury (např. s. 18) nebo jen jako novinový článek z archivního materiálu (s. 25).

Způsob, jakým Pokorná pracovala s prameny, zde neuvádím primárně jako výhradu, spíše jako podnět pro případ, že by autorka (event. někdo jiný) hodlala v tématu pokračovat. Zcela na závěr pak připojuji pochvalu za vysokou stylistickou a po všech stránkách výbornou a kultivovanou jazykovou úroveň celé práce, kterou plně doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou výborně.

PhDr. Jan Kachlík, Ph.D.

V Praze 15. června 2017